Ta dokument je mišljen zgolj kot dokumentacijsko orodje in institucije za njegovo vsebino ne prevzemajo nobene odgovornosti

►**B**

DIREKTIVA SVETA

z dne 26. junija 1990

o zahtevah za zdravstveno varstvo živali, ki veljajo za promet znotraj Skupnosti in za uvoz semena domačih prašičev

(90/429/EGS)

(UL L 224, 18.8.1990, str. 62)

spremenjena z:

		Uradni list		
		št.	stran	datum
►**M1**	Odločba Komisije 1999/608/ES z dne 10. septembra 1999	L 242	20	14.9.1999
►**M2**	Odločba Komisije 2000/39/ES z dne 16. decembra 1999	L 13	21	19.1.2000
►**M3**	Uredba Sveta (ES) št. 806/2003 z dne 14. aprila 2003	L 122	1	16.5.2003
►**M4**	Direktiva Sveta 2008/73/ES z dne 15. julija 2008	L 219	40	14.8.2008

spremenjena z:

►**A1**	Akt o pristopu Avstrije, Finske in Švedske	C 241	21	29.8.1994

▼B

DIREKTIVA SVETA

z dne 26. junija 1990

o zahtevah za zdravstveno varstvo živali, ki veljajo za promet znotraj Skupnosti in za uvoz semena domačih prašičev

(90/429/EGS)

SVET EVROPSKIH SKUPNOSTI JE

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti in zlasti člena 43 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije ([1]),

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta ([2]),

ob upoštevanju mnenja Ekonomsko-socialnega odbora ([3]),

ker se določbe o problemih v zvezi z zdravjem živali pri prometu znotraj Skupnosti z govedom in prašiči pojavijo v Direktivi 64/432/EGS ([4]), kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 89/360/EGS ([5]); ker poleg tega Direktiva 72/462/EGS ([6]), kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 89/227/EGS ([7]), vsebuje določbe o problemih veterinarskih pregledov, ki se pojavljajo ob uvozu goveda in prašičev iz tretjih držav;

ker je z zgoraj navedenimi določbami zagotovljeno, da pri prometu znotraj Skupnosti in pri uvozu v Skupnost goveda in prašičev iz tretjih držav, država porekla zagotavlja, da so bili izpolnjeni minimalni pogoji za zdravstveno varstvo živali, tako je tveganje širjenja živalskih bolezni praktično odstranjeno; ker pa vseeno obstaja določeno tveganje za širjenje take bolezni pri prometu s semenom;

ker je v okviru programa Skupnosti za uskladitev nacionalnih določb o zdravju živali, s katerimi se ureja promet z živalmi in živalskimi proizvodi znotraj Skupnosti, zdaj treba oblikovati usklajen sistem za promet s semenom prašičev znotraj Skupnosti in za uvoz semena v Skupnost;

ker bi morala biti pri prometu s semenom znotraj Skupnosti država članica, v kateri je bilo seme pridobljeno, obvezana zagotoviti, da je bilo seme pridobljeno in pripravljeno v odobrenih in nadzorovanih osemenjevalnih središčih, da je bilo pridobljeno od živali, katerih zdravstveno stanje zagotavlja, da je tveganje za širjenje bolezni odstranjeno; da je bilo seme pridobljeno, pripravljeno, skladiščeno in prepeljano v skladu s pravili, ki zagotavljajo ohranitev zdravstvenega stanja semena, in da seme med prevozom do namembne države spremlja potrdilo o zdravstvenem stanju, s čimer se zagotovi, da je bila navedena obveznost izpolnjena;

ker razlike v programih, ki se izvajajo v Skupnosti v zvezi s cepljenjem zoper nekatere bolezni, upravičujejo ohranjanje časovno omejenih odstopanj, ki dovoljujejo, da države članice proti nekaterim boleznim zahtevajo dodatno zaščito;

ker bi bilo treba za uvoz semena v Skupnost iz tretjih držav sestaviti seznam tretjih držav ob upoštevanju načel zdravstvenega varstva živali; ker bi morale države članice neodvisno od takega seznama dovoliti

([1]) UL C 267, 6.10.1983, str. 5.
([2]) UL C 342, 19.12.1983, str. 11.
([3]) UL C 140, 28.5.1984, str. 6.
([4]) UL 121, 29.7.1964, str. 1977/64.
([5]) UL L 153, 6.6.1989, str. 29.
([6]) UL L 302, 31.12.1972, str. 28.
([7]) UL L 93, 6.4.1989, str 25.

▼B

samo uvoz semena iz osemenjevalnih središč, ki dosegajo določene standarde in ki so pod uradnim nadzorstvom; ker bi poleg tega morali za države s seznama določiti posebne pogoje zdravstvenega varstva živali v skladu z okoliščinami; ker mora biti za preverjanje skladnosti s takimi standardi možno opravljati preglede na kraju samem;

ker bi bilo treba pravila in postopke za preglede, določene z Direktivo Sveta 89/662/EGS z dne 11. decembra 1989 o veterinarskih pregledih v trgovini znotraj Skupnosti glede na vzpostavitev notranjega trga [1] razširiti, tako da bi zajemala tudi področje uporabe te direktive;

ker bi bilo treba za preprečevanje prenosa nekaterih kužnih bolezni izvajati nadzor ob uvozu, ko prispe pošiljka semena na ozemlje Skupnosti, razen pri zunanjem tranzitu;

ker bi moralo biti državi članici dovoljeno, da pri izbruhu kužne bolezni v drugi državi članici ali v tretji državi sprejme nujne ukrepe; ker bi bilo treba nevarnosti v zvezi s takimi boleznimi in zaradi njih potrebne varnostne ukrepe oceniti na enak način v celi Skupnosti; ker je v ta namen treba v Stalnem veterinarskem odboru uvesti hitri postopek Skupnosti, v skladu s katerim se sprejmejo potrebni ukrepi;

ker bi bilo treba Komisijo pooblastiti za sprejem nekaterih ukrepov za izvajanje določb te direktive; ker je za to treba uvesti postopek za tesno in učinkovito sodelovanje med Komisijo in državami članicami znotraj Stalnega veterinarskega odbora;

ker ta direktiva ne zadeva prometa s semenom, ki je bilo pridobljeno pred datumom, ko morajo države članice začeti ravnati v skladu z določbami te direktive,

SPREJEL NASLEDNJO DIREKTIVO:

POGLAVJE I

Splošne določbe

Člen 1

V tej direktivi so določeni pogoji zdravstvenega stanja, ki se uporabljajo v prometu s semenom domačih prašičev znotraj Skupnosti in pri uvozu iz tretjih držav.

Člen 2

V tej direktivi se po potrebi uporabljajo opredelitve pojmov, vsebovanih v členu 2 direktiv 64/432/EGS, 72/462/EGS, 80/407/EGS [2] in 90/425/EGS [3].

Poleg tega „seme“ pomeni ejakulat domačega prašiča, v nespremenjenem stanju ali pripravljen ali razredčen.

POGLAVJE II

Promet znotraj skupnosti

Člen 3

Vsaka država članica zagotovi, da je za promet namenjeno le seme, ki izpolnjuje naslednje splošne pogoje:

---

[1] UL L 395, 31.12.1989, str. 13.
[2] UL L 194, 22.7.1988, str. 10
[3] UL L 224, 18.8.1990, str. 29.

▼B

(a) moralo je biti pridobljeno in pripravljeno za osemenjevanje, v odobrenem osemenjevalnem središču, ki je bilo v skladu s pogoji zdravstvenega varstva odobreno za promet znotraj Skupnosti, v skladu z določbami člena 5(1);

(b) moralo je biti pridobljeno od domačih prašičev, katerih zdravstveno stanje je v skladu z določbami Priloge B;

(c) moralo je biti pridobljeno, pripravljeno, skladiščeno in prepeljano v skladu z določbami prilog A in C.

Člen 4

1. Do 31. decembra 1992 smejo države članice, v katerih vsa osemenjevalna središča vsebujejo le živali, ki niso bile cepljene proti bolezni Aujeszkega in so imele negativen rezultat pri serum-nevtralizacijskem testu ali negativen rezultat na ELISA test za bolezen Aujeszkega, v skladu z določbami te direktive:

— na ozemlje odkloniti vnos semena iz osemenjevalnih središč, ki nimajo takega statusa,

— ne smejo prepovedati na svoje ozemlje vnosa semena merjascev, ki so bili cepljeni v osemenjevalnem središču z G1 markirano vakcino, pod pogojem:

  — da je bilo tako cepljenje opravljeno le na merjascih, ki so bili serološko negativni na virus bolezni Aujeszkega,

  — da serološke preiskave, opravljene v prvih treh tednih po cepljenju takih merjascev niso pokazale prisotnosti protiteles na virus te bolezni.

    V tem primeru se lahko vzorec semena iz vsake dnevno pridobljene serije, namenjeno za promet, predloži v preiskavo s testom izolacije virusa v odobrenem laboratoriju v namembni državi članici.

    Določbe tega odstavka ne začnejo veljati do takrat, ko Komisija po predloženem mnenju Stalnega veterinarskega odbora v skladu z določbami člena 18 in ne pozneje kot 1. julija 1991 določi obrazce za preiskave, ki se bodo uporabljali pri navedenih pregledih. Obrazci morajo zlasti vsebovati pravila o pogostnosti preiskav, ki se opravljajo v osemenjevalnem središču, pravila za preiskave izolacije virusov in za učinkovitost in varnost G1 markirane vakcine.

2. V skladu s postopkom iz člena 18, se lahko odloči, da se določbe odstavka 1 razširijo na del ozemlja države članice, če vsa osemenjevalna središča v tistem delu ozemlja države vsebujejo le živali, ki so imele negativno reakcijo na serum-nevtralizacijski test ali na ELISA test na bolezen Aujeszkega.

3. Svet pred 31. decembrom 1992 preuči ta člen na podlagi poročila Komisije s priloženimi predlogi.

Člen 5

1. Država članica, na katere ozemlju se nahaja osemenjevalno središče, mora zagotoviti, da se odobritev, določena v členu 3(a), podeli le, če središče izpolnjuje pogoje Priloge A in izpolnjuje druge določbe te direktive.

Država članica tudi zagotovi, da uradni veterinar nadzoruje upoštevanje teh določb. Uradni veterinar predlaga umik odobritve, če se v osemenjevalnem središču ne ravnajo več po eni ali več določbah.

▼M4

2. Vsa osemenjevalna središča se registrirajo, vsako središče pa prejme veterinarsko registrsko številko.

Vsaka država članica pripravi in posodablja seznam osemenjevalnih središč in njihovih veterinarskih registrskih številk ter ga da na voljo drugim državam članicam in javnosti.

▼B

3. Splošna pravila za uporabo določb tega člena se sprejmejo v skladu s postopkom, določenim v členu 18.

Člen 6

1. Države članice zagotovijo, da vsako pošiljko semena spremlja veterinarsko spričevalo, ki ga v skladu z vzorcem iz Priloge D izpolni uradni veterinar države članice, kjer je bilo pridobljeno seme.

To potrdilo:

(a) mora biti sestavljeno v najmanj enem od uradnih jezikov države članice, kjer je bilo pridobljeno seme, in v enem od jezikov namembne države članice;

(b) mora v originalni obliki spremljati pošiljko do namembnega kraja;

(c) mora biti sestavljeno na enem samem listu;

(d) mora biti namenjeno enemu samemu prejemniku.

2. Namembna država članica lahko poleg ukrepov, določenih v členu 8 Direktive 90/425/EGS, sprejme potrebne ukrepe, vključno s skladiščenjem v karanteni, če to ne vpliva na vitalnost semena, da bi dobili dokončne dokaze v primerih, kjer se sumi, da je seme okuženo ali kontaminirano s patogenimi mikroorganizmi.

POGLAVJE III

Uvoz iz tretjih držav

Člen 7

1. Država članica sme dovoliti uvoz semena le iz tistih tretjih držav, ki so naštete na seznamu, sestavljenem v skladu s postopkom, določenim v členu 19. Seznam se lahko dopolni ali spremeni v skladu s postopkom, določenim v členu 18.

2. Pri odločanju o tem, ali je tretja država lahko navedena na seznamu iz odstavka 1, je treba posebej upoštevati:

(a) zdravstveno stanje živine, drugih domačih živali in divjadi v tisti državi, s posebnim poudarkom na eksotičnih živalskih boleznih in na okoljskem zdravstvenem stanju v državi, ki bi lahko ogrožalo zdravje živali v državah članicah;

(b) rednost in hitrost informacij, ki jih daje tretja država o obstoju kužnih živalskih bolezni, ki se prenašajo s semenom, na svojem ozemlju, zlasti bolezni s seznama A in B Mednarodnega urada za kužne bolezni;

(c) pravila države o preprečevanju in nadzoru nad boleznimi živali;

(d) strukturo veterinarskih služb v državi in njihova pooblastila;

(e) organizacijo in izvajanje ukrepov za preprečevanje in nadzor nad živalskimi kužnimi boleznimi;

(f) zagotovila, ki jih lahko da tretja država o izpolnjevanju določb te direktive;

▼B

3. Seznam iz odstavka 1, in vse spremembe se objavijo v *Uradnem listu Evropskih skupnosti*.

▼M4

Člen 8

1. Države članice dovolijo le uvoz semena, poslanega iz osemenjevalnega središča, ki se nahaja v eni od tretjih držav s seznama iz člena 7, in za katerega lahko pristojni organ zadevne tretje državi jamči, da so izpolnjeni naslednji pogoji:

(a) izpolnjuje pogoje:

(i) za odobritev osemenjevalnih središč iz poglavja I Priloge A;

(ii) glede nadzora takšnih središč iz poglavja II Priloge A;

(b) pristojni organ tretje države ga je uradno odobril za izvoz v Skupnost;

(c) je pod nadzorom veterinarja središča;

(d) uradni veterinar zadevne tretje države ga pregleda najmanj dvakrat na leto.

2. Komisiji se sporoči seznam osemenjevalnih središč, ki jih je pristojni organ tretje države s seznama iz člena 7 odobril v skladu s pogoji iz odstavka 1 tega člena in iz katerih se seme lahko pošlje v Skupnost.

Pristojni organ tretje države mora nemudoma začasno prekiniti veljavnost odobritve ali preklicati odobritev osemenjevalnega središča, če ta ni več v skladu s pogoji iz odstavka 1, in o tem nemudoma obvestiti Komisijo.

Komisija državam članicam zagotovi nove in posodobljene sezname, ki jih prejme od pristojnega organa zadevne tretje države v skladu s tem odstavkom, ter jih da na voljo javnosti za namene obveščanja.

3. Podrobna pravila za enotno uporabo tega člena se lahko sprejmejo v skladu s postopkom iz člena 18(2).

▼B

Člen 9

1. Seme mora biti odvzeto od živali, ki so pred pridobivanjem semena vsaj tri mesece bivale na ozemlju tretje države s seznama iz člena 7(1).

2. Brez poseganja v določbe člena 7(1) in odstavka 1 tega člena države članice ne smejo dovoliti uvoza semena iz tretje države s seznama, razen če seme izpolnjuje zahteve zdravstvenega varstva za uvoz semena iz te države, sprejete v skladu s postopkom, določenim v členu 18.

Pri sprejemanju zahtev iz pododstavka 1, je treba upoštevati:

(a) zdravstveno situacijo na območju okoli osemenjevalnega središča, s posebnim poudarkom na boleznih s seznama A Mednarodnega urada za kužne bolezni;

(b) zdravstveno stanje črede v osemenjevalnem središču in zahtevane preiskave;

(c) zdravstveno stanje plemenjaka, donorja semena in zahtevane preiskave;

(d) zahtevane preiskave semena.

3. Referenčna osnova za določanje pogojev zdravstvenega stanja so standardi, določeni v poglavju II in v ustrezajočih prilogah. V skladu s

▼B

postopkom iz člena 18 se lahko za vsak posamični primer določi, da se ne vztraja pri teh pogojih, če tretja država predloži podobna dokazila o zdravstvenem stanju, ki so najmanj enakovredna.

4. Uporabljajo se določbe člena 4.

Člen 10

1. Države članice odobrijo uvoz semena le ob predložitvi veterinarskega spričevala, ki ga je izpolnil in podpisal uradni veterinar tretje države, kjer je bilo seme pridobljeno.

To potrdilo mora:

(a) biti sestavljeno v najmanj enem od uradnih jezikov namembne države članice in najmanj v enem jeziku države članice, kjer se opravijo uvozne formalnosti, predvidene v členu 11;

(b) v izvirniku spremljati seme do namembnega kraja;

(c) biti sestavljeno iz enega samega lista;

(d) biti namenjeno enemu samemu prejemniku.

2. Veterinarsko spričevalo mora ustrezati vzorcu, sestavljenem v skladu s postopkom iz člena 19.

Člen 11

1. Države članice zagotovijo, da je vsaka pošiljka semena, ki vstopi na carinsko območje Skupnosti, izpostavljena nadzoru in carinskim formalnostim, preden je sproščena v prosti promet ali dana v carinski postopek, in prepovejo uvoz semena v Skupnost, če se ob uvoznem nadzoru in formalnostih pokaže:

— da seme ne izvira z ozemlja tretje države, ki je na seznamu, sestavljenem v skladu z določbami člena 7(1),

— da seme ne izvira iz osemenjevalnega središča, ki je na seznamu, določenem v členu 8(1),

— da seme izvira z ozemlja tretje države, iz katere je prepovedan uvoz v skladu z določbami člena 15(2),

— da potrdilo o zdravstvenem stanju, ki spremlja seme, ni v skladu s pogoji, določenimi v členu 10, in pogoji, ki izhajajo iz določb člena 10.

Določbe tega odstavka se ne uporabljajo za pošiljke semena, ki pridejo na carinsko območje Skupnosti in vstopijo v carinski tranzitni postopek za odpremo do namembnega kraja, ki se nahaja izven navedenega območja.

Vendar pa se določbe tega odstavka uporabijo, če se carinski tranzitni postopek prekine med prevozom čez ozemlje Skupnosti.

2. Namembna država članica lahko sprejme potrebne ukrepe, vključno s skladiščenjem in karanteno, če to ne vpliva na vitalnost semena, da bi dobila dokončne dokaze v primerih, kjer se sumi, da je seme okuženo ali kontaminirano s patogenimi mikroorganizmi.

3. Če je uvoz semena prepovedan iz razlogov, navedenih v odstavku 1 in 2, in če tretja država izvoznica ne odobri vračanja semena v 30 dneh za globoko zamrznjeno seme ali takoj, če gre za sveže seme, sme pristojni veterinarski organ namembne države članice odrediti uničenje semena.

▼B

Člen 12

Vsako pošiljko semena, ki ji je država članica odobrila uvoz v Skupnost na podlagi nadzora in carinskih formalnosti iz člena 11(1), mora pri pošiljanju na ozemlje druge države članice spremljati izvirnik veterinarskega spričevala ali njegova overjena kopija, ki ju je ustrezno potrdil pristojni organ, odgovoren za izvajanje nadzora in carinskih formalnosti v skladu z določbami člena 11.

Člen 13

Če se določi, da je treba opraviti uničenje semena v skladu s členom 11(3), nosi vse stroške pošiljatelj, prejemnik ali njun zastopnik, brez povračila s strani države.

POGLAVJE IV

Varnostni in nadzorni ukrepi

Člen 14

Pravila, določena z Direktivo 90/425/EGS, se uporabljajo zlasti za preglede v odpremnem kraju, ter za organizacijo in spremljanje pregledov, ki se opravljajo v namembni državi članici.

Člen 15

1. Varnostni ukrepi, določeni v členu 10 Direktive 90/425/EGS, se uporabljajo pri prometu znotraj Skupnosti.

▼M4

2. Pravila iz Direktive 97/78/ES se uporabljajo zlasti za organizacijo pregledov in nadaljnje ukrepe v zvezi z njimi, ki jih morajo izvajati države članice, ter za zaščitne ukrepe, ki jih je treba uporabljati v skladu s postopkom iz člena 22 navedene direktive.

▼B

Člen 16

1. Veterinarski strokovnjaki Komisije lahko v sodelovanju s pristojnimi organi držav članic in tretjih držav opravljajo preglede na kraju samem, če je to nujno potrebno za zagotavljanje enotne uporabe določb te direktive.

Država, v kateri se opravi pregled, mora strokovnjakom dati vso potrebno pomoč pri opravljanju njihovih nalog. Komisija obvesti državo, kjer je bilo seme pridobljeno, o rezultatih pregledov.

Država, v kateri je bilo pridobljeno seme, sprejme vse ukrepe, ki so potrebni za upoštevanje rezultatov pregleda. Če država, v kateri je seme pridobljeno, ne sprejme teh ukrepov, sme Komisija, po tem, ko je Stalni veterinarski odbor preučil položaj, ukrepati v skladu z določbami tretjega pododstavka člena 6(2) in člena 5.

2. Splošne določbe za izvajanje določb tega člena, zlasti glede pogostnosti in metode opravljanja pregledov iz prvega pododstavka odstavka 1, se določijo v skladu s postopkom iz člena 19.

▼B

POGLAVJE V

Končne določbe

Člen 17

Priloge k tej direktivi se spremenijo in dopolnijo v skladu s postopkom, določenim v členu 18, da bi jih prilagodili razvoju tehnologije.

▼M3

Člen 18

1. Komisiji pomaga Stalni odbor za prehranjevalno verigo in zdravje živali, ustanovljen s členom 58 Uredbe (ES) št. 178/2002 ([1]).

2. Pri sklicevanju na ta člen se uporabljata člena 5 in 7 Sklepa 1999/468/ES ([2]).

Obdobje iz člena 5(6) Sklepa 1999/468/ES znaša določi na tri mesece.

3. Odbor sprejme svoj poslovnik.

Člen 19

1. Komisiji pomaga Stalni odbor za prehranjevalno verigo in zdravje živali.

2. Pri sklicevanju na ta člen se uporabljata člena 5 in 7 Sklepa 1999/468/ES.

Obdobje iz člena 5(6) Sklepa 1999/468/ES znaša petnajst dni.

▼B

Člen 20

1. Določbe te direktive se ne uporabljajo za seme, ki je bilo pridobljeno in pripravljeno v državi članici pred 31. decembrom 1991.

2. Do uveljavitve sklepov, sprejetih na podlagi členov 8, 9 in 10, države članice pri uvozu semena iz tretjih držav ne uporabljajo ugodnejših pogojev, kot so tisti, ki izhajajo iz uporabe poglavja II.

Člen 21

Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, najpozneje do 31. decembra 1991. O tem takoj obvestijo Komisijo.

Člen 22

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

([1]) UL L 31, 1.2.2002, str. 1.
([2]) UL L 184,17.7.1999, str. 23.

▼M1

PRILOGA A

POGLAVJE I

Pogoji za odobritev osemenjevalnih središč

Osemenjevalna središča morajo:

1. biti pod stalnim nadzorom veterinarja središča;
2. imeti najmanj:
   (a) nastanitvene prostore za živali, vključno z objekti za izolacijo živali, ki niso opravile testov, opisanih v poglavju II Priloge B ali ki kažejo klinične znake bolezni,
   (b) objekte za pridobivanje semena, vključno z ločenim prostorom za čiščenje in razkuževanje ali sterilizacijo opreme,
   (c) prostor za pripravo semena, za katerega pa ni nujno, da je na isti lokaciji,
   (d) prostor za shranjevanje semena, za katerega pa ni nujno, da je na isti lokaciji;
3. biti zgrajeni ali izolirani tako, da je preprečen stik z zunanjo živino;
4. biti zgrajeni tako, da se objekti za nastanitev živali, pridobivanje, pripravo in skladiščenje semena lahko čistijo in razkužujejo;
5. biti tako načrtovani, da so živali nastanjene fizično ločeno od prostora za pripravo semena in da sta oba prostora ločena od prostora za skladiščenje semena.

POGLAVJE II

Pogoji glede nadzora osemenjevalnih središč

Osemenjevalna središča:

1. je treba nadzorovati tako, da so v njih le tiste živalske vrste, od katerih se pridobiva seme;
2. je treba nadzorovati tako, da se vodi evidenca, dokumentacija ali računalniška evidenca za vse merjasce v središču, iz katere so razvidni podatki o pasmi, datumu rojstva in identifikaciji za vsako žival, ter tudi evidenca, dokumentacija ali računalniška evidenca vseh opravljenih pregledih na bolezni in vseh cepljenj, iz katere so razvidni tudi podatki iz zdravstvenega kartona vsake živali;
3. mora redno, najmanj dvakrat letno, pregledati uradni veterinar, pri čemer se preverijo pogoji za odobritev in nadzor;
4. je treba nadzorovati tako, da je vstop nepooblaščenim osebam preprečen. Poleg tega je treba od nepooblaščenih obiskovalcev zahtevati, da ravnajo v skladu s pogoji, ki jih določi veterinar središča;
5. morajo zaposlovati tehnično usposobljeno osebje, ki je ustrezno kvalificirano za postopke razkuževanja in higienske tehnike, ki so pomembne za nadzor nad širjenjem bolezni;
6. je treba nadzorovati tako, da:
   (a) se v odobrenih središčih pridobi in skladišči le v odobrenih središčih zbrano seme, ki ne pride v stik s kakšno drugo pošiljko semena;
   (b) se pridobivanje, priprava in skladiščenje semena opravi le na prostorih, določenih za ta namen in pod pogoji najstrožje higiene;
   (c) se pred uporabo ustrezno razkužijo ali sterilizirajo vsi pripomočki, ki pridejo med pridobivanjem in predelavo v stik s semenom ali živaljo donorko;
   (d) se proizvodi živalskega izvora, ki se uporabljajo pri pripravi semena – vključno z dodatki ali razredčevalci – dobijo iz virov, ki ne predstavljajo tveganja za zdravje živali ali so pred uporabo tako obdelani, da se tako tveganje prepreči;
   (e) se posode za shranjevanje in posode za prevoz pred začetkom vsakega polnjenja ustrezno razkužijo ali sterilizirajo;
   (f) uporabljena sredstva za zamrzovanje niso bila že prej uporabljena za druge proizvode živalskega izvora;

▼M1

(g) je vsako pridobljeno seme, ločeno v posamezne doze ali ne, jasno označeno, tako da se lahko takoj ugotovi datum, ko je bilo seme pridobljeno, pasma in identifikacija živali donorke, kakor tudi ime in registrska številka središča, pred katerima je ime države porekla, kjer je to primerno, v obliki kode; značilnosti in oblika te oznake se določi po postopku, določenem v členu 19.

▼M1

PRILOGA B

POGLAVJE I

Pogoji za sprejem živali v odobrena osemenjevalna središča

1. Vse živali, sprejete v osemenjevalno središče:

(a) morajo biti najmanj 30 dni v karanteni v prostorih, ki jih je pristojni organ države članice odobril posebej za ta namen, in v katerih so samo živali z vsaj enakim zdravstvenim stanjem;

(b) so bile pred vstopom v prostore za karanteno, opisane v (a), izbrane iz čred ali gospodarstev:

— prostih bruceloze v skladu s členom 3.5.2.1 Mednarodnega kodeksa živalskih bolezni,

— v katerih v prejšnjih 12 mesecih ni bilo nobene živali, cepljene proti slinavki in parkljevki,

— v katerih v prejšnjih 12 mesecih ni bilo kliničnih, seroloških ali virusoloških dokazov za bolezen Aujeszkega,

— ki niso locirane na območju pod omejitvijo, opredeljenem na podlagi določb zakonodaje Skupnosti zaradi pojava bolezni pri domačih prašičih.

Živali ne smejo izvirati iz črede s slabšim statusom.

(c) so bile pred obdobjem karantene, določenim v (a), in v prejšnjih 30 dneh testirane z naslednjimi testi, opravljenimi v skladu s standardi, določenimi v ustreznih direktivah, katerih rezultati so negativni:

— reakcija vezanja komplementa ali test BBA na brucelozo (od 1. januarja 2001 bo test BBA edini odobreni test),

— na bolezen Aujeszkega, in sicer testom serumske nevtralizacije ali Elisa testom, s katerim se da dokazati protitelesa proti antigenu pri nevakciniranih prašičih,

— ali Elisa test na bolezen Aujeszkega, ki vsebuje G1 antigen za dokazovanje G1 protiteles pri prašičih, ki so bili vakcinirani z markirno vakcino G1,

— test Elisa ali serum-nevtralizacijski test za dokazovanje prisotnosti virusa klasične prašičje kuge.

Če je rezultat testa na brucelozo pozitiven, se živali z negativnim rezultatom iz istega gospodarstva sprejmejo v prostore za karanteno, po tem, ko je status črede ali gospodarstva porekla pozitivnih živali potrjen kot prost bruceloze.

Pristojni organ lahko izda dovoljenje, da se testi iz tega odstavka opravijo v prostorih karantene, pod pogojem, da so rezultati znani pred začetkom obdobja 30-dnevne karantene, določene v (a);

(d) so bile v zadnjih 15 dneh karantene, ki traja najmanj 30 dni, kakor je določeno v (a), testirane z naslednjimi testi, katerih rezultati so negativni:

— na brucelozo z reakcijo vezanja komplementa ali testom BBA (od 1. januarja 2001 bo test BBA edini odobreni test),

— na bolezen Aujeszkega s testom serumske nevtralizacije ali Elisa testom, s katerim se da dokazati protitelesa proti antigenu pri nevakciniranih prašičih ali Elisa testom na bolezen Aujeszkega, ki vsebuje G1 antigen pri prašičih, ki so bili vakcinirani z markirno vakcino G1.

Brez poseganja v določbe, ki se uporabljajo v primerih, kjer je ugotovljena parkljevka in slinavka ali druga bolezen iz seznama A, je treba žival nemudoma odstraniti iz izolacijskih prostorov, če je katerikoli od zgoraj omenjenih testov pozitiven. V primeru skupinske izolacije mora pristojni organ sprejeti vse potrebne ukrepe za zagotovitev, da imajo ostale živali pred sprejemom v osemenjevalno središče v skladu s to prilogo zadovoljiv zdravstveni status.

Če pa so rezultati preiskav na brucelozo pozitivni, je treba izvajati naslednji protokol:

▼M1

(i) na pozitivnih serumih se opravi test serumske aglutinacije, kakor tudi test, naveden v prvi alinei zgoraj, ki ni bil opravljen,

(ii) izvede se epidemiološki pregled gospodarstev porekla pozitivnih živali,

(iii) pri pozitivnih živalih se opravi druga serija testov (BBA test, test serumske aglutinacije, reakcija vezanja komplementa) na vzorcih, pridobljenih več kot sedem dni po prvem pridobivanju.

Sum na brucelozo se potrdi ali izključi glede na rezultate pregleda, opravljenega na gospodarstvu porekla, in primerjavo rezultatov dveh serij testov.

Če je sum na brucelozo izključen, se živali, katerih prvi test na brucelozo je bil negativen, lahko sprejmejo v središče. Živali s pozitivnim rezultatom enega testa se lahko sprejmejo, če je njihov rezultat na dveh serijah testov, opravljenih v razmiku najmanj sedmih dni, negativen (BBA test, test serumske aglutinacije, reakcija vezanja komplementa).

2. Vsi testi morajo biti opravljeni v laboratoriju, ki ga odobri država članica.

3. Živali so lahko sprejete v osemenjevalno središče le z izrecnim dovoljenjem veterinarja središča. Vsako gibanje živali, v in iz središča, je treba zabeležiti.

4. Živali, sprejete v osemenjevalno središče, na dan sprejema ne smejo kazati nobenih kliničnih znakov bolezni; brez poseganja v odstavek 5 morajo vse živali priti neposredno iz prostora za karanteno iz odstavka 1(a), ki na dan dostavitve uradno izpolnjuje naslednje pogoje:

(a) ni lociran na območju pod omejitvijo, opredeljenem na podlagi določb zakonodaje Skupnosti zaradi pojava bolezni pri domačih prašičih;

(b) ►M2 v predhodnih 30 dneh ni bilo odkritih nobenih kliničnih, patoloških ali seroloških primerov bolezni Aujeszkega. ◄

5. Če so izpolnjeni pogoji iz odstavka 4 in rutinski testi iz poglavja II opravljeni v predhodnih 12 mesecih, se živali lahko premestijo iz enega odobrenega osemenjevalnega središča v drugega z enakim zdravstvenim statusom brez izolacije ali testiranja, če je premestitev neposredna. Zadevna žival ne sme priti v neposredni ali posredni stik s parkljarji z nižjim zdravstvenim statusom, prevozna sredstva pa je treba pred uporabo razkužiti.

6. V primeru trgovanja med državami članicami spremlja živali veterinarsko spričevalo, ki je skladno z vzorcem 2 v Prilogi F k Direktivi 64/432/EGS, razkuževanje prevoznega sredstva se potrdi v točki 4 oddelka C, prav tako eno od naslednjih dodatnih jamstev, ki ustreza njihovemu statusu:

— živali prihajajo neposredno iz osemenjevalnega središča, ki izpolnjuje zahteve iz Direktive 90/429/EGS;

— živali prihajajo neposredno iz prostorov za karanteno in izpolnjujejo pogoje za sprejem v osemenjevalno središče, določene v poglavju 1 Priloge B k Direktivi 90/429/EGS;

— živali prihajajo neposredno iz gospodarstva, na katerem so opravile predkarantenski sprejemni protokol in izpolnjujejo pogoje za sprejem v izolacijo, določene v točki (1)(b)(c) in (2) poglavja I Priloge B k Direktivi 90/429/EGS.

POGLAVJE II

Obvezni rutinski testi živali v odobrenem osemenjevalnem središču

1. Vse živali v odobrenem osemenjevalnem središču morajo imeti negativne rezultate naslednjih testov, ki jih je treba opraviti:

(a) na bolezen Aujeszkega test serumske nevtralizacije ali Elisa test, s katerim se da dokazati protitelesa proti antigenu pri nevakciniranih prašičih ali Elisa test na bolezen Aujeszkega, ki vsebuje G1 antigen pri prašičih, ki so bili vakcinirani z markirno vakcino G1;

(b) na brucelozo reakcija vezanja komplementa ali test BBA (od 1. januarja 2001 bo test BBA edini odobreni test);

(c) Elisa test ali serum-nevtralizacijski test za dokazovanje prisotnosti protiteles klasične prašičje kuge.

Ti testi se opravijo:

▼M1

na vseh živalih, ko zapuščajo središče, vendar najpozneje 12 mesecev po sprejemu, če središča ne zapustijo prej. Vzorčenje se lahko opravi v klavnici;

ali

vsake tri mesece na 25 % živali v središču.

V tem primeru veterinar središča zagotovi, da so vzeti vzorci reprezentativni za celotno populacijo središča, zlasti glede starostne skupine in nastanjenih merjascev. Poleg tega veterinar središča zagotovi tudi, da so vse živali testirane najmanj enkrat v času, ko so v središče, in najmanj vsakih 12 mesecev, če so tam več kot eno leto.

2. Vsi testi morajo biti opravljeni v laboratoriju, ki ga odobri država članica.

3. Če je kakšen od zgornjih testov pozitiven, je treba žival izolirati, s semenom te živali, pridobljenim od zadnjega negativnega testa, se v Skupnosti ne sme trgovati.

Seme, ki se pridobi od vsakeživali v središču od datuma zadnjega negativnega testa te živali, se hrani ločeno, z njim se v Skupnosti ne sme trgovati, dokler se ponovno ne ugotovi zdravstveni status središča.

▼M1

PRILOGA C

Pogoji, ki jih mora izpolnjevati seme, pridobljeno v odobrenih središčih, za namene prometa znotraj Skupnosti

1. Seme mora biti dobljeno od živali, ki:

   (a) na dan, ko je seme pridobljeno, ne kažejo kliničnih znakov bolezni;

   (b) niso bile cepljene proti slinavki in parkljevki;

   (c) izpolnjujejo zahteve poglavja I Priloge B;

   (d) niso bile v naravnem pripustu;

   (e) so v osemenjevalnih središčih, ki ne smejo biti locirani na območju pod omejitvijo, določenem na podlagi določb zakonodaje Skupnosti v zvezi s kužnimi boleznimi pri domačih prašičih;

   (f) so bile v osemenjevalnih središčih, v katerih v zadnjih 30 dneh pred pridobitvijo ni bilo bolezni Aujeszkega.

2. Razredčevalcu ali semenu po končni razredčitvi je treba dodati učinkovito kombinacijo antibiotikov, zlasti proti leptospiram in mikoplazmam. Če se seme zamrzne, je treba antibiotike dodati pred zamrznitvijo.

   Ta kombinacija mora učinkovati najmanj tako kot naslednje razredčitve:

ne manj kot:	500 μg streptomicina na ml končne razredčitve
	500 IU penicilina na ml končne razredčitve
	150 μg linkomicina na ml končne razredčitve
	300 μg spektina na ml končne razredčitve.

   Takoj po dodajanju antibiotikov je treba razredčeno seme najmanj 45 minut hraniti na temperaturi najmanj 15 °C.

3. Seme za promet znotraj Skupnosti je treba:

   (a) pred odpremo skladiščiti kakor je določeno v poglavjih I in II Priloge A;

   (b) prevažati v namembno državo članico v posodah, ki so pred uporabo očiščene in razkužene ali sterilizirane in ki se pred odpremo iz odobrenih skladiščnih objektov zapečatijo.

4. Državam članicam na svoje ozemlje ali v svojo regijo ni treba sprejeti semena iz osemenjevalnih središč, v katere sprejemajo merjasce, cepljene proti bolezni Aujeszkega, kadar ima status območja prostega bolezni Aujeszkega v skladu s členom 10 Direktive 64/432/EGS.

▼B

PRILOGA D

1. Pošiljatelj (polno ime in naslov)	**VETERINARSKO SPRIČEVALO** Št. ORIGINAL 2. Država članica porekla;
3. Prejemnik (polno ime in naslov)	4. Pristojni organ
Opombe: (a) Za vsako posamezno pošiljko semena mora biti predloženo spričevalo. (b) Izvirnik potrdila mora spremljati pošiljko do namembnega kraja.	5. Pristojni lokalni organ:
6. Kraj nakladanja:	7. Naslov osemenjevalnega središča:
8. prevozno sredstvo:	
9. Namembna država članica in namembni kraj:	10. Številka odobritve osemenjevalnega središča:
11. Številka in šifra posod za skladiščenje semena:	

12. Identifikacijski podatki o semenu:

(a) število doz:	(b) Datum (-i) pridobivanja	(c) pasma
(d) Identifikacija donorja semena:		

13. Spodaj podpisani uradni veterinar s tem potrjujem, da:

(a) je bilo zgoraj opisano seme pridobljeno, pripravljeno in skladiščeno pod pogoji, ki so v skladu s standardom, predpisanim v Direktivi 90/429/EGS;

(b) je bilo zgoraj opisano seme pridobljeno od merjascev v:

(i) osemenjevalnem središču, ki vsebuje le živali, ki niso bile vakcinirane zoper Aujeszkijevo bolezen in so imele negativen rezultat pri serum-nevtralizacijskem test ali negativen rezultat testa ELISA za Aujeszkijevo bolezen v skladu z določbami Direktive 920/429/EGS [1];

ali

(ii) v osemenjevalnem središču, v katerem je bilo nekaj ali so bili vsi merjasci vakcinirani p roti Aujeszkijevi bolezni z G 1 m arkirano v akcino; taki merjasci so imeli negativen seroloski test na virus Aujeszkijeve bolezni pred vakcinacijo in je bila na njih tri tedne kasneje opravljena še ena serološka preiskava, ki ni pokazala prisotnosti protiteles na virus te bolezni; in v tem primeru je bil na vsaki seriji semena opravljen test izolacije virusa za Aujeszkijeve bolezen v ..... laboratoriju [2], in to z negativno reakcijo [1];

(c) je bilo zgoraj opisano seme poslano v kraj nakladanja v zapečatenih kontejnerjih pod pogoji, ki so v skladu z določbami Direktive št. 90/429/EGS.

Žig

Izpolnjeno v ....., dne .....

Podpis.....

Ime, kvalifikacije in naziv (s tiskanimi črkami) .....

.....

.....

[1] Črtaj točko (i) ali točko (ii), če ni ustrezna.

[2] Ime laboratorija, navedeno v skladu z določbami prvega osstavka 4. člena Direktive 90/429/EGS.